

Георги Седефчов Първанов е български политик и настоящ президент на Република България.

След като е избран за първи мандат на 18 ноември 2001, Георги Първанов полага клетва на 19 януари 2002. Официално встъпва в длъжност на 22 януари 2002. Преизбран за втори мандат на 29 октомври 2006 и полага втора клетва на 19 януари 2007. Официално встъпва в длъжност за втори мандат на 22 януари 2007. Преди да стане държавен глава той е историк към Института по история на БАН, нещатен сътрудник на Държавна сигурност под псевдонима *Гоце*, а впоследствие – председател на Българската социалистическа партия (1996–2001).

Член е на БКП/БСП от 1981 до 2001. През декември 1989 е сред учредителите на националистическата организация Общонароден комитет за защита на националните интереси. На 40-ия конгрес на БСП (декември 1991 г.) е избран за член на Изпълнителното бюро на Висшия съвет. На 41-ия конгрес на БСП (3-6 юни 1994) е избран за заместник-председател на ВС на БСП. На 42-ия извънреден конгрес на БСП (21 — 23 декември 1996) е избран за председател на ВС на БСП. На 43-ия (1 — 2 май 1998) и на 44-ия конгрес на БСП (6 — 7 май 2000) е преизбран за председател на ВС на БСП. Напуска БСП след избирането му за президент на България през 2001 г.

Избран за президент на Република България в екип с Ангел Марин за вицепрезидент на президентските избори през ноември 2001 г. Встъпва в длъжност на 22 януари 2002 г. Обещава да бъде „социален президент“. През 2007 г. във връзка с разкритието, че Христо Марински (член на комисията Андреев и по-късно съветник на Първанов в ролята му на президент) е бил в резервния щат на КДС се появяват мнения, че избирането му за президент е било незаконно.

По време на първия си мандат като президент, на въпрос на журналистка от водеща българска телевизия, дали е бил агент на Държавна сигурност, Първанов отговаря решително – не. Това е всъщност първата му лъжа по въпроса. През 2006, след дългогодишно мълчание и под натиска на опозицията, Първанов съобщава, че съществува папка под псевдоним Гоце за него в архива на Държавна сигурност, но тя е била съставена без неговото знание и без негово участие. Една година по-късно, на 19 юли 2007, Комисията по досиетата установява официално неговата принадлежност към ДС в периода 1989–1993, като става ясно, че Първанов изрично е демонстрирал желание за сътрудничество. Това разобличава Първанов в лъжа, защото по време на предизборната му кампания за втори мандат той изрично декларира, че не е знаел, че работи за тайните служби.

Пълното досие може да се свали на сайта на президентството. Сътрудничеството на Първанов се изразява в качеството му на специалист от Института по история към Българска академия на науките, добре подготвен по македонския въпрос. Задачата му е била помагане при написване на биографична книга за българския македонец Методи Димов, чрез издирване на исторически източници, и с това се е занимавал от 1989 до 1990 г. През 1990 г. връзката с него е била прекратена, а делото е свалено в архив през 1993 г. Остават съмнения, че досието е непълно, тъй като липсват номера на страниците.